



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 28 września 2012 r.

DOLiS/DEC-926/12/58839, 58845

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana B. K. w przedmiocie przetwarzania jego danych osobowych przez Dyrektora Gimnazjum,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana B. K., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Dyrektora Gimnazjum, zwanego dalej Dyrektorem. W treści skargi Skarżący podniósł, że cyt.: „(...) składam skargę na dyrektora Gimnazjum [...], która ma dostęp do moich danych osobowych bez mojej zgody czy upoważnienia (...) pani F.a przetrzymuje od kilku lat mój dokument prywatny wrażliwy, który trafił do niej przypadkiem za sprawą chorego psychicznie człowieka (...) Nie jestem i nigdy nie byłem pracownikiem Gimnazjum (...)”. Dodatkowo w piśmie z dnia [...] lipca 2012 r. (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] lipca 2012 r.) Skarżący uprzednio wezwany przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, do

uzupełnienia braków formalnych, wskazał, że kwestionuje przetwarzanie jego danych osobowych zawartych w dokumencie cyt.: (...), „Zgłoszenie szantażu i zastraszania. Prokuratura Rejonowa w S.” (...) w zakresie imienia, nazwiska oraz adresu zamieszkania. Dodatkowo ww. pismo zawiera żądanie zabezpieczenia i usunięcia przedmiotowych danych z placówki szkolnej, a także skierowania cyt.: „(...) skierowania wniosku do organu prowadzącego szkołę o uchybieniach dyrektora, by w przyszłości tacy dyrektorzy nie mieli dostępu do cudzych danych osobowych (...)”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Dyrektor pozyskał dane osobowe Skarżącego, nie będącego nigdy pracownikiem Gimnazjum, w zakresie jego imienia, nazwiska i adresu zamieszkania, utrwalone w zgłoszeniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia [...] lutego 2005 r., przekazanego przez Pana A. P. do Prokuratury Rejonowej w S.. Kopia ww. dokumentu stanowiła jeden z załączników do wniosku Pana A. P. o przerwanie urlopu macierzyńskiego swojej żonie Pani A. P., będącej pracownicą Gimnazjum. Cała powyższa dokumentacja, w szczególności dokument zawierający przedmiotowe dane Skarżącego została dołączona do dokumentacji dotyczącej urlopów pracowniczych.

2. Na skutek zainicjowanego przez Skarżącego postępowania przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, Dyrektor dokonał komisyjnego zniszczenia ww. dokumentu zawierającego dane osobowe Skarżącego.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania decyzji. Takie stanowisko potwierdza liczne orzecznictwo sądowe. Dla przykładu można przytoczyć wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 października 2000 r. w sprawie o sygnaturze akt V SA 283/00, gdzie stwierdzono, iż „Należy wskazać (...) na potrzebę stosowania norm prawa materialnego obowiązującego w dniu wydania decyzji. Zaznaczyć wyraźnie należy, że przepisy kodeksu postępowania administracyjnego nie wiążą z datą wszczęcia postępowania podstawy faktycznej i prawnej rozpoznania sprawy. Miarodajny w tym zakresie jest stan obowiązujący w dacie wydania decyzji”. Dodatkowo jak podnosi doktryna „organ administracji publicznej ocenia stan faktyczny sprawy według chwili wydania decyzji administracyjnej. Reguła ta odnosi się także do oceny stanu prawnego sprawy, co oznacza, że organ administracji publicznej wydaje decyzję administracyjną na podstawie

przepisów prawa obowiązujących w chwili jej wydania (...) Rozstrzyganie w postępowaniu administracyjnym polega na zastosowaniu obowiązującego prawa do ustalonego stanu faktycznego sprawy administracyjnej. W ten sposób organ administracji publicznej realizuje cel postępowania administracyjnego, jakim jest urzeczywistnienie obowiązującej normy prawnej w zakresie stosunków administracyjnoprawnych, gdy stosunki te tego wymagają”. (Komentarz do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 00.98.1071) M. Jaśkowska, A. Wróbel, Lex., el/2012).

Odnosząc powyższe do ustalonego stanu faktycznego, podkreślić należy, że Dyrektor dokonał usunięcia danych osobowych Skarżącego, co potwierdza załączony do akt niniejszego postępowania protokół usunięcia danych osobowych ze zbioru informacji, a zatem bezsprzecznym jest, iż aktualnie Dyrektor nie przetwarza danych osobowych Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska i adresu zamieszkania, czyli nie dopuszcza się działania będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Zatem zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych postępowanie to stało się bezprzedmiotowe, w związku z czym należy je umorzyć. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Odnosząc się do żądania Skarżącego w przedmiocie skierowania zawiadomienia do organu prowadzącego szkołę o uchybieniach Dyrektora, podkreślenia wymaga, że stosownie do zakresu kompetencji wskazanego w art. 12 pkt 1-7 ustawy o ochronie danych osobowych, do kompetencji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie należy inicjowanie postępowań dyscyplinarnych, czy też powiadamianie organów stanowiących nadzór nad działalnością konkretnego

podmiotu o ewentualnym działaniu stanowiącym naruszenie ustawy o ochronie danych osobowych w formie decyzji administracyjnej. Takie stanowisko potwierdza orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 19 lipca 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00) stwierdził, iż : „osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GIODO w administracyjno-prawnych formach postępowania. (...) Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie (...) Decyzja o zawiadomieniu nie nosi jednak cech decyzji administracyjnej o jakiej mowa w art. 104 i nast. K.p.a.”. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli zdaniem Skarżącego w wyniku działań Dyrektora, którego dotyczy niniejsze postępowanie doszło do wypełnienia przesłanek czynu zabronionego, może on samodzielnie wystąpić z takim zawiadomieniem do właściwych organów.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).